Ч. 32 (14.280). Львів, вівторок 11. лютого 1936. Poczstowa opłata opłacona ryczałtem. Рік VII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 504-060. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло". Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. „ Друкарні: 223-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Новий парцеляційний плян.

Рада міністрів вирішила парцеляційний плян на 1937. р. У групі приватних ґрунтів у львівському воєвідстві плян обіймає 7.000 гектарів, у тернопільському 8.000, у станиславівському 2.000, у волинському 8.000 га. В порівнанні з тим роком парцеляційний плян на 1937. р. передбачений на 50 прц. більший, для приватних ґрунтів більший на 120 п., а для ґрунтів державних і Рільного Банку на 30 тисяч га. Парцеляційний плян на 1936. р. виконано на просторі 47.168 га, а підлягає примусовому викупові ще 82.832 га, з того у львівському воєвідстві 4.295, у тернопільському 3.960, у волинському 2.420 га.

О. д-р Масцюх усуває

вишивані рушники з церков.

Появилося зарядження о. Масцюха в 4. числі (за січень 1936) „Вістей Апостольської Адміністрації Лемківщини". В третьому уступі „В. А. А." читаємо таке:

„В сиропустну неділю по Службі Божій, а перед вечірнею належить усунути всі цвіти в церкві на знак жалоби. В кількох церквах на Лемківщині бачили ми на іконостасі коло образів повішені рушники. Тепер треба ці рушники зняти. В велику суботу цвіти вертають, однак треба уважати, щоби не було переладовання. *Щодо вишиваних рушників, то заказується їх вішати в церкві на іконостасі або взагалі коло образів, а це тому, що того ніде по св. храмах не роблять...*"

Видно, що на Лемківщині вишивані рушники ображують Бога..

Знову бояться німецьких зброєнь.

ПІДВОДНІ СУДНА.

ЛЬОНДОН, 10. 2. ПАТ. Як твердить „Морнінг Пост" Німеччина намагається перевищити Англію у підводних силах, дарма, що зобовязалася супроти неї до паритету. Під цю пору — мовляв — будують 20 підводних суден по 250 тон, 8 по 500 тон та 2 по 750 тон. Рівночасно вишколюють персонал, що обслуговуватиме їх. Німеччина має нібито верфи, що є в силі продукувати одно велике підводне судно на тиждень. Ці німецькі зброєння небезпечні передовсім для балтійських держав.

ГОЛЯНДІЯ ЗАГРОЖЕНА?

ГАҐА, 10. 2. ПАТ. Після недавніх ревеляцій брюсельського „Суар" також і голяндська преса звертає увагу на німецьку небезпеку. Вона містить цікаві поміщення б. голови союзу закордонних журналістів у Берліні, Едґара А. Маврера. Він твердить, що німці збудували недалеко голяндського кордону: 1) 15 летунських баз, 2) нові ґарнізони, 3) нові мости на самоходові дороги, 4) протилетунські підслухові станиці, 5) табори служби праці. Вірогідність тих ревеляцій дещо ослаблює обставина, що їхнього автора виділили з Німеччини після того, як канцлером став Гітлер.

Нехай священики зроблять усе, що можуть, словом і ділом, щоб прогнати язву пиянства з Христового стада, а навіть нехай станують прикладом повної здержливости, щоб могли відвернути небезпеку, якою загрожує ця язва церкві і державі. — (Папа Лев XIII.)

Українське Протиалькогольне Товариство „Відродження".

Кабінетна кріза у Греції проволікається.

АТЕНИ, 10. 2. ПАТ. На середу скликав король представників політичних партій, щоб обговорити політичну ситуацію. Якщоб вони виявилися нездібними створити уряд, король доручив би цю місію Демерцісові, що евентуально співпрацював би з Мікальопульосом

Майбутній французький парлямент.

ПАРИЖ, 10. 2. ПАТ. „Ле Журналь" розглядає питання, як виглядав би склад теперішнього парляменту, якщоб минулі вибори були переведені на основі пропорціональности (над введенням тієї системи при недалеких виборах радять саме тепер у палаті послів). „Ле Журналь" стверджує, що при згаданій виборчій ординації комуністи мали б сьогодні 38 мандатів більше. Консерватисти та республиканьсько-демократична унія — 5 мандатів, центрово-праві групи — 10 мандатів більше. Зате соціялісти втратили б 7 мандатів, республиканці-соціялісти 4, радикали — 42.

Чехословаччина не може рахувати на СССР.

ПАРИЖ, 10. 2. ПАТ. На марґінесі паризької візити чеського премієра Годжі „Журналь" застановляється над тим, яке важке положення Чехословаччини. Опори проти німецької загрози, що випливає з географічного положення, шукала вона у большевиків, та надії завели: СССР не думає наражуватися на риск у Середній Европі. Зате зближення до большевиків ослабило внутрішню позицію чеського уряду.

Нова виборча ординація на Литві.

РИГА, 10. 2. ПАТ. У Ковні сподіються, що вибори до нового парляменту відбудуться в початках літа. Тепер опрацьовують нову виборчу ординацію, що „відповідатиме характерові литовського народу".

Нова монгольсько-манджурська сутичка.

ТОКІЮ, 10. 2. ПАТ. З Харбіну повідомляють, що монгольський відділ у силі 600 вояків заатакував учора японську частину в околиці Тесомото; є більші втрати по обох сторонах. В ці околиці вислали кілька японських відділів.

ЯПОНІЯ ЗАПРОПОНУЄ ПЕРЕГОВОРИ?

ТОКІЮ, 10. 2. ПАТ. Щоденник „Дзі-Дзі" подає вістку, будімто Гірота думає візвати большевицького амбасадора Юренева в справі недавніх прикордонних інцидентів. Гірота відповів би на большевицький протест у справі подій у Чін-Чанг-Кав та запропонував би мішану демаркаційну комісію.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

Держави шукають рівноваги.

Женева, 7. лютого 1936.

Пошукування політичної рівноваги в сучасній Европі цілком даремні. Такої рівноваги нема взагалі і осягти її наскрізь штучним ліпленням до купи великих і малих держав — неможливо, до того ж кожна з тих держав розуміє европейську рівновагу так, як це відповідає її інтересам. Зокрема інтерес Кремля полягає у тому, щоб ширити противенства між капіталістичними державами, повалити фашизм в Італії та скласти бльок держав проти Німеччини.

Остання сесія Ліґи Націй принесла московському урядові подвійну поразку — рішення в уруґвайсько-московському конфлікті і брак якогось рішення супроти Італії. Радек в „Ізвестіях" гірко нарікає: „Гор упав, але він потягнув покищо за собою і застосування санкцій. Іден не спромігся запропонувати в Женеві переведення санкцій, йому цього не дозволено, бо Англія не має певности щодо намірів Франції". Щоб вирівняти женевські поразки та дати Англії певність „щодо намірів Франції", Москва наказала своїм агентам в Парижі повалити уряд Лявала. Давно приготовану карту кинено на стіл трохи за швидко, в моменті, коли Ляваль мав ще поважну більшість в парляменті. Маскарада з урядом Сарро також не повелася. Для всіх ясно, що новий уряд дістав більшість лише завдяки соціялістичним та комуністичним голосам. Але Москва чекати не могла, бо знала, що Ляваль франко-московського пакту не ратифікує. І справді перша таки розмова Літвінова з Фляндену мала темою, як повідомляє „Пті Парізіен", ратифікацію цього пакту та справу „колективної безпеки", себто оточення Німеччини. І Флянден подав уже Літвінову точний термін, в якому франко-совітський пакт буде ратифікований.

Спираючись на новий французький уряд, залежний вже цілком від большевицько-комуністичного фронту, московська дипльоматія розпочала енерґійну акцію в Льондоні. Після женевських поразок дипльоматичні успіхи Літвінова в Льондоні були для нього особливо пожадані. Інша річ, що докладно спрецизувати ці успіхи не могла й сама москвофільська частина французької преси. Намагання нового французького уряду попсувати англьо-німецькі відносини осягнули те, що німецьких представників не запрошено на морську конференцію, бо це нібито мало би ствердити нарушення версайських умов про зброєння Німеччини. Щодо участи Літвінова у похоронних маніфестаціях та його інших декоративних успіхів, то вони викликали несмак у поважній частині англійського громадянства. „Сандей Діспетч" писав, що „на найближчому засіданні палати громад кілька послів запитає міністра закордонних справ про діяльність Літвінова в Льондоні, де його шанували більш ніж когось. Прихильники уряду були здивовані, що Іден виявив таку уважливість супроти Літвінова та хотіли б знати, що це значить". Але можливе, що й самий Іден цього властиво не знає.

З тої повени повідомлень, які принесла преса про переговори та наради у Льондоні й Парижі, можна зробити два головні висновки: міжержавні відносини в Европі перебувають все ще у стані хаосу, та що намагання нового французького уряду здобути наново гегемонію в Европі не мали ніякого успіху. Нема ніякого сумніву, що прихід до влади французького уряду, залежного цілком від большевицько-соціялістичного фронту, поглиблює ріжниці між Францією та Італією і наближує Італію до Німеччини.

Переведені в Льондоні й Парижі заходи заступити Італію Малою і Балканською Антантою та зеднати їх в одностайному фронті проти Німеччини успіху не мали. Не пощастило ані втягти Болгарію до Балканської Антанти, ані приєднати Австрію та Угорщину до Малої Антанти. Поворот Габсбургів на австр. престіл викликує в державах Малої Антанти не менший страх, ніж злука Австрії з Німеччиною. „Журналь де Женев" припускає навіть, що перше страшить Малу Антанту більше, ніж друге. Той самий часопис вказує на те, що нова комбінація з Франції, СССР та Малої Антанти булаб небезпечна, бо пхнулаб Італію остаточно в обійми Німеччини. А Франція загрожена Італією в Альпах булаб безсила проти Німеччини.

Єдиним можливим, але ще недоконаним успіхом нової франко-московської акції в Льондоні та Парижі малоб бути заключення румунсько-московського пакту обопільної оборони, на взірець франко-московського пакту. Цей проєкт є мабуть наслідком переговорів французького міністра фінансів Рене, з румунським міністром фінансів Антонеску. Чи цей пакт буде вартний більше, ніж коштуватиме, дуже сумнівно.

Заява Рушті Араса, що Туреччина відмовляється від укріплення Дарданелів, є успіхом англійської і поразкою московської політики в Парижі.

Для рівноваги політичних сил в Европі, чи краще сказати переваги їх в той чи інший бік, є вирішними не наради представників малих держав у Льондоні та Парижі, а зброєння Німеччини та можливе недалеке закінчення війни в Абісинії.

М. Данько.

Змаги в Ga-Pa.

ПЕРШИЙ ДЕНЬ ІГРИЩ.

Ґарміш Партенкірхен 6. лютого.

День 6. лютого 1936, середа, в німецькій Олімпії Гарміш-Пантенкірхен (Ґа-Па).

Самоходи на 60 осіб, червоні, сині, сірі їдуть густо один за одним. Хідниками спішаться люди, здебільша в лещетарськім строю. Доми прикрашені червоними прапорами з білим кружком, а в кружку чорний ломаний хрест.

На однім розі кличе впорядчик руху: „Ліві місця на ліво, праві на право". Пів кільометра перед стадіоном глядачі поділені на ліву і праву струю, так що до самого стадіону доходять двома дорогами і кожний знає, чи він входить лівою чи правою брамою. В тих брамах впорядчики глядять на карти і відразу кажуть, куди глядач має йти. Всюди вказують впорядчики ряд і місце. Навіть стоячі місця мають на поруччі перед собою числа і риски, як зашироке місце можна заняти. Глядачі пливуть і ніхто нікому не заваджає.

Праворуч від мене головний Олімпійський Дім з бальконом. Від нього йдуть на оба боки дерев'яні степениці з сидячими місцями. Дальше степениці для глядачів, які стоять. Ліворуч від мене гора, де виведені обі лещетарські скічні, а похилими зїздами. Головний будинок і степениці творять підкову перед скічнями. Вони окружені хоругвами народів, які беруть участь у теперішній олімпіяді. Перша хоругов грецька, друга австрійська, далі йдуть прапори інших народів за німецькою азбукою. Остання хоругов при другім кінці підкови німецька. Найбільше вражає японський прапор, бо цілий білий, а на посередині червоний круг.

Година 9.30. Відділ військових лещетарів виїжджає на лещетах на стадіон і прибиває сніг. Великі густі сніжинки падуть невпинно, краєвид ховається за густу білу опону. Видно темнаву смугу головного олімпійського будинку і степениці. Прапори не хитаються, бо гори не посилають ніякого вітру. Сховались за снігову стіну.

Пан у кожусі передімною дивиться у програму і пояснює своїй товаришці з орлиним носиком, цікавими, живими очима кожний прапор, до котрої держави він належить.

Слухаю його пояснень і числю прапори. Є їх 28 на високих білих стовпах. Дама в чорнім оксамитнім плащі з жовтою плетеною шапкою і жовтими рукавичками каже до мужчини в темносинім кашкеті: „Не знати, чи сонце покажеться?" Він відповідає: „Добре, що дощ не ллє".

Праворуч від мене середнього росту пані в зеленім капелюсі із закрученим пером скаржиться: „Нічого не виджу". Мужчина в білявій куртці закиненій по спортовім одязі, каже: „Мусиш підрости моя люба".

Степениці повні вже людей, сніг, білий сніг, відкриває виразно їх капелюхи і постави, від темного тла юрби.

Година 10.15; входять хлопці в лещетарських одягах в віці 8—16 літ. В темно-синіх одягах, другі відділи у бронзових сорочках. На кінці відділ 44 малих трубачів. Стають у ряд.

Сніг сиплеться густими сніжинками. Пані у зґрабнім плащі з кожушаним комніром з червоною плетеною шапочкою каже: Націонал-соціялісти говорили, що буде сніг замісць дощу. Пан, з якого його жінка стріпує старанно сніжинки, глядить через скла і каже: „Вже тут є всі ті, що щось значать".

Чути оклики: „Він є тут!"

„Славно, славно, славно!" Сотні тисяч рамен піднеслося скосом угору, ліві руки зняли шапку з голови.

„Славно, славно, славно! Військова музика грає німецький гимн — глядачі співають. Опісля ще одна енергійна пісня. ,

„Славно, славно, славно!"

Година 11. Сніжинки дещо рідші. Воротами при правім крилі Олімпійського Дому входить похід олімпійських змагунів. Ступають визначеним порядком. Наперед несе хлопець таблицю з написом держави, за ним іде член цієї держави, що несе прапор. За цими двома йдуть: представники, лещетарі, сорґарі, ковзкарі, санкарі, плитарі (айсшицен).

Так увійшли заступники 28 народів. Перша йшла Греція: таблиця з написом, прапор і двох змагунів. Що греки йдуть перші, то це особлива честь для них тому, що олімпійські змагання зачались перед двома тисячами літ на грецькій землі.

Опісля йшли змагуни інших народів за азбукою. Перша Австралія: таблиця, темно-синій прапор із звіздами і британським знаком а за тими двома лише один одинсенький змагун, бельгійців йшло 38, болгар 11, еспанців 8, фінців 36, французів 44, британців 46, голяндців 16, італійців 74, японців 48, югославян 21, канадійців 42, лотишів не міг я докладно счислити, бо не йшли рівно. Ліхтенштайн поставив 4 людей, Люксембурґ 7, норвежців перейшло 62, австрійців 110. Ця ґрупа була найбільше ріжнородна і мальовнича, бо плитарі йшли трьома відділами в народніх тирольських і стирійських строях.

Польський відділ мав разом з хоружим 37 людей. Румунія поставила 25 людей, Швеція 54 осіб, швайцарців начислив я 60 та ступали вони трійками досить свобідно і моє число не є певне.

Еспанців йшло 2, чехословацький відділ належав до найбільших, я начислив 88 осіб. Турків йшло за своїм прапором (червоне поле з білим місяцем і звіздою) 8. Маґярський відділ мав 34 людей. Передостанні йшли змагуни Злучених Держав Америки. Разом з хоружим начислив я 80 людей. Німецький гурт, як народу, що відграває ролю господаря, йшов останній. За прапором ступало 116 осіб. Скоро лиш відділ якоїсь держави входив через ворота і вступав на стадіон, негайно загудів гарматній стріл. Стріляло військо поза стадіоном, щоб привитати кожний нарід окремо.

Кожний відділ зробив двічі закрут і вийшов на одну лінію з усіми іншими. так що в годині 12.5 стояли змагуни 28 народів стовпинами — один поруч одного, лицем до Олімпійського Дому, де зібралися представники німецької держави з її провідником і члени олімпійського організаційного комітету. Кожний нарід виступив у своїм змаговім строю, мужеські і жіночі відділи.

Найкраще враження зробили на мене французи у своїх темних мягких беретах. Чим менше сорокатости, тим поважніше відділ виглядає, особливо, коли одяги добре скроєні і колір шапки, одягу, панчіх і черевиків гармонізують зі собою.

Година 11.25. Вихід змагунів скінчився. Йшли до маршу, який грала військова дута оркестра.

Сніг падав. Сонце лише легко зазначувалося ясним кружком зпоза снігової завіси.

Через голосник почувся виразний звучний голос предсідника організаційного комітету. Він витав народи, що прибули до Німеччини, дякував усім, що помагали, щоб все приготовити для гостей, як слід. „Нехай зачинається боротьба, що кріпить тіло і духа і виходить на славу народу, який змаговики заступають. Нехай замає тить олімпійський прапор і нехай запалає олімпійське полумя, щоби щире порозуміння збливило народи до себе. Прошу провідника, щоби відкрив олімпійські змагання".

Через голосник залунав твердий, голос провідника. Це було коротке речення, яке він приїхав з Берліна сказати: „Заявляю, що Олімпійські Змагання відкриті!"

По цих словах запалахкотіло на високім стовпі, з залізних штаб, на узбіччі гори, полумя. Горішна оправа стовпа мала пять олімпійських перстенів, символ пятьох частин світа. Рівночасно підносився на збіччю, при великій скічні білий олімпійський прапор. Підносився поволи вгору, аж досягнув золотої кулі, що завінчувала високий білий стовп. На білім полотні видно пять перстенів сплетених нерозривно з собою. Від ліва на право: синій, жовтий, чорний, зелений, червоний. Вони означують пять частин світа.

Прапорщики всіх присутніх народів виступили наперед в один гурт.

На окрашене смерековими вінцями підвищення виступив один з німецьких змагунів, підніс праве рамя вгору і виголосив в німецькій мові присягу олімпійських змагунів. Вона лунала через голосник по цілім великім стадіоні: „Присягаємо на олімпійських змаганнях чесно боротися і держатись принятих правил. Беремо участь і лицарським духом, на честь наших земель і на славу змагу".

Змаговик відступив, всі прапорщики вернулись до своїх відділів.

Година 11.36. З голосника гомонить протяжна мельодія, без особливої боєвої сили. Нагадує церковні напіви. Це олімпійський гимн. Міг би бути бадьоріший.

Година 11.40. Відділ за відділом виходить зі стадіону через ворота при лівім крилі Олімпійського Дому. Глядачі можуть ще раз приглянутися написам, прапорщикам, змагунам. Здоровлять гостей оплесками і окликом „Гайль". „Славно!".

Снігові хмари ріднюють, прояснюються. Місцями синіють голубі прогалини, але сонце не показується. Юрба відходить. Велика частина сходить на площу стадіону і підбігає до Олімпійського Дому, щоби глянути на представників держави.

„Славно, славно, славно!"

Сніжинки не перестають падати на людей, на прапори і на вінки з зеленої чатини, переплетені золотистими смугами.

Дорогою, якою відїздять авта, ступають люди, відходить сотня вояків у залізних шоломах з наїженими крісами через ліве рамя. Вона держала почесну варту для провідника народу. Ведe її сотник на гнідім коні. Перед ним ступає оркестра. Похідна мельодія не дає спокою тихим, смирним, мягким сніжинкам.

Іван Боберський.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— **Ліквідація кокосових заворушень.** В Найробі арештували 75 арабів, які брали участь у заворушеннях у Занзібарі. Всіх арештованих примістили на покладі пароплава „Каліфа".

— **Кінець льондонського страйку.** На спільній нараді масарських і транспортових робітників рішили вернутись до праці нині вечором.

— **Нове бомбардування Дессіє.** Над Дессіє появилося 7 італ. літаків, що бомбардували місто незвичайно сильно понад годину. Цісар Гайле Селясіє дав доказ великої холоднокровности. Він не тільки не ховався перед літаками, але сам особисто командував вогнем гармат проти літаків. Абісинці поцілили кілька разів ворожі літаки гарматніми стрільнами.

— **Франція не рішилася дати большевикам позичку.** Міністер фінансів Реніє заявив, що уряд не приняв ніякого рішення в справі евентуальної позички для СССР. Міністер закордонних справ Флянден боронив франко-совітського пакту, доказуючи, що його можна погодити з істнуючими договорами.

КІЛЬЧАСТИЙ ДРІТ НА МАНДЖУРСЬКОМУ КОРДОНІ.

ТОКІО, 10. 2. ПАТ. Агенція Домеі подає: Ген. Суджіяма, заступник шефа головного штабу, виїзджає 20. ц. м. на інспекційну подорож до Манджукуо й Півн. Китаю. В міжчасі уряди Японії і Манджукуо задумують запропонувати совітському урядові докладно визначити кордони між Манджукуо і Совітами, щоб тим чином виминути на майбутнє непорозумінь на кордоні. Японія пропонує обвести кордони колючим дротом.

ПЕРЕД ДИМІСІЄЮ ҐІРОТА?

ТОКІО, 10. 2. ПАТ. Становище міністра закордонних справ, Ґірота, захитане. Його наслідником мав би стати дотеперішній амбасадор у Льондоні — Матсурдара. Зміна на становищі міністра закордонних справ настане після коронування Едварда VIII-го.

Коли ця вістка — пише часопис — правдива, то упадок Ґірота слід приписати акції військових кругів, що невдоволені політикою теперішнього міністра щодо Китаю і Совітів.

ЯПОНІЯ ЗБІЛЬШУЄ ЗАЛОГИ В КИТАЮ.

ТОКІО, 10. 2. ПАТ. Військова влада рішила негайно виасигнувати 3 міліони єнів на збільшення ґарнізонів у Північному Китаю. Цей поспіх викликує здивування, бо згадану справу має розглядати на надзвичайній сесії парлямент.

АНҐЛЬО-ЯПОНСЬКІ РОЗМОВИ.

ТОКІО, 10. 2. ПАТ. Агенція Домеі подає: Між Лейс Россом, шефом британської економічної місії, та представниками японського уряду в Китаю відбулися вступні розмови. Темою отих розмов було господарське положення Китаю, що його Лейс Росс студіює вже чотири місяці. Шеф британської місії задумує перед виїздом до Льондону відвідати Токіо.

—o—

НА АБІСИНСЬКИЙ ФРОНТ.

НЕАПОЛЬ, 10. 2. ПАТ. В напрямі Східної Африки відчалили два пароплави з 2.000 жовнірів та воєнним матеріялом.

З польської преси.

„Музейні погляди з епохи Бісмарка".

У „Бунті Млодих" Олександер Бохенський (з 10. лютого 1936.) оголошує отвертого листа, який торкається ведемої на сторінках „Відомосці Літерацкіх" полеміки на українські теми поміж К. і М. Прушинськими та східно-галицьким поміщиком Красіцьким. О. Бохенський, висловлюючи своє співчуття братам Прушинським, що вдались у дискусію на сторінках комунізуючого часопису, заявляє, „як поляк-автохтон зі Східної Галичини", що

п. Красіцький не має ніякого права промовляти в імені поляків того краю. Музейні погляди з епохи Бісмарка є виключною власністю того, що їх виголошує".

На процесі одного терориста, українського агітатора, запитано його, чому постійно носить при собі повно вирізків польської шовіністичної преси? „Тому, відповів він, що ті вирізки є найкращою зброєю у дискусії. Вони доказують, що ніколи ніяка льояльність і примиреність українців не вибє полякам з голови засади „аусроттен".

О. Бохенський вказує на зусилля українського політичного проводу й усього українського громадянства перемогти у власному українському таборі впливи непримиримого націоналізму й довести до міжнаціональної злагоди і кінчає висновком, що у цій ситуації

„ліберум вето п. Красіцького є надзвичайно шкідливе й тільки такий часопис, як „Відомосці Літерацке", вигране з усякого почуття польської державної рації, міг ту статтю помістити".

„Польська Думка".

З датою 1—15. лютого 1936. р. появилося у Варшаві перше число нового польського двотижневика (газетний формат „Часу"). Характер часопису політично-суспільний. Перше число, хоч і дещо мляве (це звичайне явище), всетаки цікаве і культурне. Найхарактерніша риса того нового часопису — протикомуністична і протиросійська тенденція. З усіх статтей для нас найцікавіша стаття В. Бончковського п. н. „*Земя Волиньска*".

Автор вказує на парадокси сучасного волинського життя, порівнюючи їх з парадоксами того життя з перед війни. Звертає увагу на панросійську політику Волині за царських часів, яку тепер заступає політура польська, при чому здебільша ті самі руки вивішують сьогодні величезні польські прапори, що раніш вивішували російські, заміняючи окликом „Польша ідьот" старий оклик „Русь ідьот".

„...Чимало правд і брехонь, леґенд і байок прикриває душу Волині перед неодним місцевим посідачем опатентованої „фрагментаричної правди", що замикається на три замки перед прибульцем з інших місцевостей Польщі. Все тут є і щире і фальшиве і отверто і заразом закрите... Приїзжий може розкошуватись тихою волинською ідилією, сидючи у гнізді, яке подабає на тятиву, натягнену ненавистю і бунтом. Як у тому спокійному селі, в якому випадково віднайдено труп польського вояка, що його вбили найльояльніші громадяни... Під каменями правд, фальшів і леґенд лежить образ дійсности Волині і треба добувати його прецізійним та кошотовним знаряддям довіря з під тягару резиґнації і ще гіршого вичікування".

Автор трохи кепкує собі з офіціяльних статистик і делікатно зазначує, що сальдо „леґенд, фальшів та ідеалів" з одного боку і „дійсних фактів та скритих думок" виходить „дуже затрівожуюче". Не має теж автор великого довіря до вірнопідданчих телеґрам, які масово сунуть із Волині до Варшави...

Стаття позбавлена точок над „і" і повна недоказів. Так і видно, що автор міг би і може хотів би чимало дечого сказати на тему Волині „дійсної", але воліє тих поглядів з якихось причин не висловлювати. Зате є там і грубі промахи. Бо коли напр. можна ще зрозуміти дитирамби на честь Йоахима Волошиновського (як діяча „ми-

чувинни, з часів передвоєнних), то вже зовсім незрозумілими є згадки про Петю Певного і Ст. Скрипника, що взялись до „політичної праці" на Волині: автор робить теж кривду київському „Відродженню", пригадуючи, що співпрацював у ньому Певний, (П. Певний був і адміністратором варшавської „За Свободу"), як і кривду пок. С. Петлюрі, пригадуючи посвячення з ним С. Скрипника. Ще гіршим дисонансом звучить пригадка, що постать п. Г. Юзефського можна бачити на спільних фотографіях з Пілсудським і Петлюрою. Давні часи, давні часи, про які забули вже їх учасники.

Про обмеження права
українського селянина на купівлю землі.

У консервативному „Часі" з 10 лютого п. К. П. дає відповідь графові Сумінському і князеві Яблонському на їх статті про справу переходу землі в руки українців у Галичині. Оба автори домагались „оборони польського стану посідання землі" у Галичині, але рівночасно обурювались закидом про те, що вони властиво кличуть до ведення старої прусько-кольонізаційної політики у Познанщині. К. П. основно виясняє — „найяснішим" авторам, що істотною річчю прусько-кольонізаційної політики було саме обмеження в правах деякої частини громадян з огляду на їх національність, себто те саме, чого хочуть нині ці автори, коли домагаються „уважної контролі продажі землі". К. П. з формально-правничого погляду допускає можливість кинути гасло до польського громадянства, щоб воно не продавало землі українським селянам. Але вважає зовсім недопускальним, щоб у цьому випадку держава була знаряддям польського громадянства в його боротьбі за землю з українським громадянством. Держава, яка згідно з новою конституцією є „спільним добром усіх громадян" не може безпосередньо встрявати у цей спір між обома громадянствами. Колиб вволити волю деяких польських поміщиків про заборону продавати українцям землю, то не в меншій мірі слід би вдоволити бажання польських кольоністів Кремянецького повіту, щоб польське населення на „кресах" платило лише одну десяту нормальних податків. (А скільки то субвенцій з державного скарбу одержали ці кольоністи, про які і не снилось навіть нашому волинському селянинові! — Прим. Редакції).

Ще драстичніше виглядає справа з погляду, як каже К. П., життевого. Тут автор згадує про голод землі українського селянства та слушно замічає, що українського селянина „нічим не можемо так цілковито і успішно **звернути проти держави**, як утрудненням чи унеможливленням йому набувати землю, на якій він виріс". Одночасно

„обмеження прав до набування землі чи формальне чи фактично перепачковуване вдаряє **лоб у цілий нарід і кожну людину.** На мій погляд державна влада повинна стояти здалека від такої політики, мусить уважати лише на те, щоб земля не переходила в руки спекулянтів тощо, зате не повинна **нікого ані фаворизувати ані упосліджувати з національних оглядів**".

Маґістрат кор. м. Львова розсадником шовінізму.

Як довідуємося, кооператива „Достава" у Львові просила львівський маґістрат дозволити їй на реклямовий напис на камениці в Ринку ч. 14., яку „Достава" купила з нагоди свого 30-літнього ювилею. Напис мав бути виконаний згідно з усіми вимогами естетики, такий, який міг би каменицю якнайбільше прикрасити. Біда тільки та, що своє прохання до маґістрату „Достава" написала по українськи і що напис на камениці мав бути теж український.

Маґістрат проханню „Достави" відмовив, прикриваючись 262 ст. будівельного закону, що говорить про недопускальність опоганювати реальности і т. п.

„Достава" внесла рекурс до воєвідства через маґістрат, розуміється, теж по українськи. Вже в подавчому протоколі звернули „Доставі" увагу, що *в маґістраті ніхто по українськи не розуміє*, а в нагоди авдієнції директора „Достави" у начальника будівельного відділу інж. Пірґо демонстративно в почекальні заявив, що по українськи не розуміє. І вже близько місяць, а того рекурсу „Достави" маґістрат до воєвідства не переслав, не зважаючи на численні інтервенції.

З усього цього видно, що маґістрат уважає того українця, що користає з мовного закону, „шовіністом", забуваючи що саме маґістрат сам своєю поведінкою причиняється до розширювання як українського так і польського шовінізму. Найвищий час, щоб компетентні чинники спинили львівський маґістрат у його шовінізмі.

А тепер ще одна заввага. Від року у маґістраті є вільна посада перекладача українських письм. Давніше все був перекладач, але коли наші люди й установи почали писати до маґістрату по польськи, то перекладача усунено. Невжеж це правда? Невжеж наші люди й установи не соромляться цього?

Поновний прилюдний запит до Кураторії Шкільної Округи у Львові.

В місті Бучачі є дві семиклясові народні школи, одна для хлопців, друга для дівчат. До обох повищих шкіл ходять діти українці греко-католицького віроісповідання і то в дуже поважному числі, для яких до навчання гр.-кат. релігії був завжди катехит. У шкільнім році 1935-36. залишено обидві школи без катехита до навчання гр.-кат. релігії, про що вже раз на сторінках „Діла" була мова і був прилюдний запит до Кураторії Л. Ш. О. Хоч минуло ціле перше півріччя науки і місяць другого, до нині не дістали ці дві школи катехита до навчання релігії дітей гр.-кат. віроісповідання, хоча родичі тих дітей побиваються за те у компетентних духовних чинників і у світських урядах. З уваги на те, родичі дітей запитують поновно прилюдно Кураторію Шк. Округи у Львові: чи Кураторія призначить катехита до навчання дітей греко-католиків у повищих двох школах і коли менш-більш це буде: за рік, два чи може взагалі не буде катехита в тих школах для навчання гр.-кат. релігії?

ВЕЛИЧАВА АКАДЕМІЯ
В РОКОВИНИ БОЮ ПІД КРУТАМИ.

Заходом Т-ва „Молода Громада" у Львові відбулася в неділю 9. лютого ц. р. вполудне в салі театру Ріжнородностей дійсно величава академія. Добре підібрана і гарно виконана програма залишила незатерте враження між публикою, яка вщерть виповнила велику салю. В год. 12.40 пополудні піднеслась куртина і всі присутні звернули свої очі на сцену, де на чорному тлі висіла по мистецьки виконана велика округла срібна плоскорізьба, яка зображує дві стрілецькі голови у сталевих шоломах. Довкола цієї оригінальної декорації розвішено сім мечів. Академію відкрив коротким вступним словом голова Т-ва „Молода Громада" дир. *Юліян Шепарович*, згадуючи про значіння бою під Крутами на тлі подій на В. Україні в 1917. і 1918. рр. Опісля хор „Бандуриста" під орудою дир. О. Плешкевича відспівав настроєву пісню Карманського-Кудрика: „Спіть, герої, спіть". Добре випала деклямація п-ни *О. Шепаровичівної*, яка передала зі зрозумінням вірш О. Бабія „Під Крутами" і П. Тичини: „Памяті трицяти". Основний і дуже добре опрацьований реферат про значіння бою під Крутами виголосив м-р *Юрко Старосольський*. Промовець підкреслив, що наші визвольні змагання викликали правдиву, в дійсному цього слова значінні, революцію духа в масах українського народу і в цьому їх найбільша вага. Герої з під Крут виконали свій обовязок і тому не слід називати їх „лицарями абсурду". Ні! Ці герої знали, що йшли на смерть за Україну. Смичковий квартет (Цісик, Гуменюк, Согор і Березовський) відограли вдатно деякі кусники з „Мініятур на українські народні теми" наших композиторів: Барвінського і Пшенички. Сольову пісню Січинського „Думу про полк. Ничая" відспівав молодий тенор студ. Юрій Шухевич при акомпаніяменті п-ні Ірини Котович-Старосольської. Дуже сильне враження залишили деклямації м-р Ярослава Падоха, який з чуттям передав вірші: Бажана „Слово о полку" і Віктора Гюґо „На барикадах". Буря оплесків була найкращою нагородою за прегарне виконання. Вкінці хор „Бандурист" виконав дуже бадьорі пісні Райнеке-Курдидика: „Тим з під Крут" і Сметани „Слава Героям". На закінчення всі присутні відспівали національний гимн.

X.

З ТОВАРИСЬКОГО ЖИТТЯ.

БАЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ.

Баль Української Преси згуртував цього року знову численний гурт львівського і краєвого старшого й молодшого громадянства. Присутні були численні представники Української Парляментарної Репрезентації з головою В. Мудрим на чолі та голови й директори ріжних культурних і господарських централь та організацій. Баль відкрив опівночі голова Товариства Письменників і Журналістів ред. Роман Купчинський короткою привітальною промовою, після чого аранжер ред. Лев Лепкий вивів традиційний „хоровід", уставивши в перших парах представниці і представників нашого львівського громадянства. Щойно після того розпочались у великій салі танці, які тривали до білого ранку. Ролю господині балю виконувала п-ні І. Левицька, при ласкавій співучасти гурту пань, що опікувались прегарним буфетом; цього року буфет був особливо багатий завдяки жертвенности ріжних українських і неукраїнських фірм, що таким робом дали доказ своєї прихильности для організації українських робітників пера. Грали дві орхестри: І. Костюка й Л. Яблонського, рефрени українських танґ співали О. Курочко й А. Кос.

Як і в минулому році — атракцією Балю була спеціяльна балева ґазетка „БУП", яку редагували і складали таки на місці, в одній із бічних кімнаток, завдяки чемности друкарні „Діла", що перенесла туди черенки й ручну машину. Комітетові мали оригінальні відзнаки: перевязані стяжечкою гусячі пера (з робітні „Мі-ко").

Колиж цього року Баль Української Преси не мав такої великої фреквенції, як у минулому році, то склались на це ріжні зрозумілі і незрозумілі — причини. До першої катеґорії належить дуже короткий цьогорічний карнавал, через що люди не хотіли витрачуватись на одяг — дальше, ще більше зубожіння, загальне пригноблення через відомі відносини, врешті короткий час підготови до Балю, спричинений тим, що ще на три тижні перед балем невідомо було, чи взагалі цього року буде якийсь український карнавал. До цих природних причин доходять і „неприродні", дійсно чудернацькі: дивоглядний підхід деяких кол до такої імпрези. Доказ: не то демагоґічна, а просто хуліганська стаття ославленого „Нового Села", яка оперує фантастичними, зовсім брехливими цифрами здогадних видатків на таку імпрезу та зовсім промовчує два найбільш суттєві моменти: 1) традицію таких балів преси в усьому культурному світі і 2) ціль, на яку йде дохід. На превеликий жаль, чимало й поважних українських громадян не проявляє зрозуміння цієї справи. Баль Преси — це не тільки забавова й доходова імпреза, — це просто одна зі спроб защіплювати на український ґрунт добрі культурні звичаї й обичаї, — спроба поглиблювати форми культурного товариського співжиття при одночасному поглибленні пошани для періодичного друкованого слова і професіоналістів пера. Товариство Письменників і Журна-

лістів, яке взяло на себе цю ролю, не повинно вражуватись неторішнім явищем, що український ґрунт дуже важкий і неподатний для таких спроб, що у нас покутує своєрідний консерватизм, який з найбільшою нехіттю, недовірям, критикам і пасивністю приймає те, що у західних культурних народів є вже природною формою суспільного життя. Організатори Балів Української Преси може й допускаються різних недоглядів, може дають причину деяким окремим одиницям реєструвати, але сама ідея такого одного репрезентаційного вечора у короткочасному карнавалі є безперечно гарна і позитивна. Тимто сподіваємось, що згодом дійдемо до того, щоб усі чільні постаті організованого українського світа та представники всіх верств і станів почували просто своїм *обовязком* бути на такому вечорі і засвідчити свою прихильність з усіми клітинами українського життя на товариському ґрунті та свою прихильність до своєї преси.

10-ліття Сокола V. в Замарстинові.

Десять літ тому у замарстинівській дільниці Львова істнувала тільки читальня „Просвіти", що одинока мусіла заспокоювати всі національні потреби. Та це для деяких громадян було за мало. І та горстка рішилась у 1926. р. основати товариство для плекання тіловиховання й дисципліни, якої бракувало серед громадянства. Тому й в 1927. р. основано т-во „Сокіл V". Праця спершу поривчаста, за напрямними Сокола-Батька пішла вперед. І сьогодні по 10 роках бачимо наглядно, що тіловиховна організація, якою є Сокіл V., здисциплінувала вже поважну частину громадянства своєї дільниці. В чергове ювилейне свято Сокола V. бажаємо бачити в його рядах усіх громадян Замарстинова.

Само ювилейне свято почалося торжественною Службою Божою в місцевій капличці (крайня пора вже замарстинівцям мати свою церкву!), на якій були присутні і видніші громадяни Львова. По Службі Божій о. Каштанюк відправив ще панахиду і посвятив пропамятний щит, в який опісля громадяни вбивали цвяшки. Сам виступ почався в 20-хвилинним опізненням тому, що в сусідній кімнатці-каплиці ще відбувалась вечірня. Всі чети Сокола V. замість дефіляди (за мало місця на місцевій сцені) відспівали уставлені в четвірокутник сокільський гимн. Відтак п. Пузяк привитав голову С.-Б. інж. Хроновята, представників львівських гнізд і відчитав низку привітів, які наспіли на це свято. З добре опрацьованого реферату п. С. Мотала довідалися громадяни про велике зусилля Сокола V. зорганізувати якслід громадянство своєї дільниці. Святочний звіт відібрав інж. М. Хроновят — голова Сокола-Батька, який заохотив щирими словами руховиків та громадянство до дальшої впертої праці. Нові вправи вільноруч для 7-ох побратимів укладу інж. Я. Благітки, хоч тяжкі, були дуже гарно виведені. Сподіємось ці вправи побачити на якомусь більшому святі на площі. З черги трійка посестер виконала граціозний ритмічний танок „вальчик". Буря оплесків була невеличкою, але заслуженою нагородою. Опісля учасники виконали здвигові вправи вільноруч „Малі заворожці" зовсім добре. Дуже доброю інсценізацією „Дитячий табор" закінчено першу частину виступу. Ця точка виказала, як багато сценічного матеріялу лежить у нас неторкано.

Другу частину виступу почало 6 побратимів дуже тяжкими, але дійсно гарними вправами на поручах. На вирізнення заслуговують п. В. Козачок і п. О. Шевчук, які за добре виконування вправ збирали бурю оплесків. Не менше гарні були: танок „Марія" учасниць, вежі учасників та сольовий танок „Циганка" учасниці І. Демцюх, який на домагання публики мусіла мала „солістка" повторити. Тяжкі вправи на коні першого роя Сокола Батька виказали, що ці руховики опанували як слід усі прилади на зразок европейських руховиків. Інсценізацією „Картина минулого" закінчено цей дуже милий і добре зорганізований виступ.

Сокіл V. повинен бути вдоволений зі свого свята, бо всі його члени старалися, щоб воно випало як слід. Головно повинні бути вдоволені ті, що вклали багато праці у програму, а саме: інж. Я. Благітка, Я. Демцюхівна, М. Королівна, О. Шевчук. Публики було дуже богато, так, що невеличка саля не могла всіх помістити. По святі йшли товариські забави до пізного вечора.

Англійці летять до Японії.

СІНҐАПУР, 10. 2. ПАТ. В напрямі міста Саравак на острові Борнео відлетіла ескадра англійських літаків, щоб зложити першу візиту японцям.

Просфори.

Кружок „Рідної Школи" ім. Б. Грінченка уладив просфору в неділю 9. лютого ц. р. у малій салі Музичного Інституту ім. Лисенка, в якій взяло участь понад 150 членів Кружка та запрошених гостей. Просфору поблагословив о. прелат Л. Куницький та виголосив довшу промову. Опісля промовляли ще інсп. Будз, о. канц. Ґалант, радн. Гнатишак, Кузик, дир. А. Мудрик, Данилевич та інші. Три хори: учениць, учеників і мужеський хор Кружка РШ ім. Шашкевича відспівали низку щедрівок. Ціле свято залишило миле вражіння.

Цієї неділі уладив Кружок Р. Ш. ім. Т. Шевченка просфору в домівці при вул. Супінського ч. 23. Просфору поблагословив о. Застирець, свято відкрив дир. Домбровський. Крім нього промовляли ще: проф. Похмурський, проф. Пастовецький, дир. Свилик, п. Крипякевичева, пос. д-р Ст. Біляк, п. Шаякова, п. Антоняк та інші. Підчас просфори хор співав колядки і стрілецькі пісні. Свято залишило милий спогад.

БОЛЬШЕВИЦЬКІ ЛІТАКИ НАРУШИЛИ ЕСТОНСЬКИЙ КОРДОН.

ТАЛІН, 10. 2. ПАТ. Большевицький посол висловив нині естонському урядові спочування з причини нарушення кордону трьома большевицькими військовими літаками, які 5. ц. м. перелетіли над Естонією. Посол запевнив естонський уряд, що в цій справі переведеться строге слідство.

МІЖНАРОДНЯ ДИПЛЬОМАТИЧНА АКАДЕМІЯ.

МОНТЕ-КАРЛЬО, 10.2. ПАТ. Під проводом князя Монако почала наради міжнародня дипльоматична академія. Виголосили багато промов. Вполудне князь приймав учасників академії сніданком, а вечором у їх честь була вистава в опері.

ЧАН-КАЙ-ШЕК ЗА СПІВПРАЦЕЮ КИТАЮ З ЯПОНІЄЮ.

ТОКІО, 10. 2. ПАТ. Аґенція Домеї повідомляє: Японський амбасадор у Китаю Аріоші приїхав до Кобе. Амбасадор заявив журналістам, що що нанкінський уряд сподіється багато від китайсько-японської конференції, яка відбудеться у Москві. Темою нарад буде покращання китайсько-японських взаємин. Аріоші додав, що конкретні висліди осягне щойно його наслідник. Амбасадор переконаний, що Чан-Кай-Шек вестиме політику зближення Китаю з Японією.

—o—

ЕВАКУУВАЛИ МІСІОНАРІВ.

ШАНГАЙ, 10. 2. ПАТ. Евакуували більшість місіонарів у півн. частині провінції Шенсі, яку займили комуністи. Місіонарі приїхали до Сіянфу, столиці провінції Шенсі під військовою китайською ескортою.

НОВИНКИ.

— **Концес. Курси косметичні Стефанії Гаврисевич під проводом д-ра Е. Дурделли та д-ра хемії космет. Львів, вул. Коперника 42а, тел. 272-18.** Вписи приймаємо щоденно. Початок викладів 15 лютого. Проспекти на бажання висилає Дирекція. 1054 8—10

— **Футра, всілякого рода, найвибагливіші, поручає Юліян Глушівський. пл. Капітульна 3. І. п.** Телефон 254-46. 10 105—?

— **Хто не знає ресторану Флісера?** Стара фірма найпопулярнішого у Львові ресторану при вул. Ягайлонській 11, де панують: **найкраща кухня і найдешевші ціни.** У відновлених чистеньких кімнатах приємно зїсти смачні страви, що їх приготовляють під доглядом „Мами Флісерової", яка з синами перейняла назад ресторан від тимчасових арендаторів. Фірма Флісера пригадується всім своїм старим клієнтам. 2—3

— **Виклад о. д-ра Г. Костельника.** В суботу, 15 ц. м. виголосить о. д-р Г. Костельник у салі Ремісничої Палати при Стрілецькій площі у Львові виклад про стигматичку Настю Волошин і ріжні надприродні явища. Початок у 16. год.

— **Велика Маскарада** з доходом на доживлювання наших бідних дітей. 22. ц. м. на закінчення карнавалу відбудеться єдина наша маскарада, що нагадує нам таку забаву зперед кількох літ, коли маскарада мала якнайбільший успіх у нашому карнавалі. Мистецькою стороною цієї маскаради занялись наші мистці, що дадуть декорації і приберуть салю оригінально та якнайкраще. Комітет забави призначив за найкращі та найбільше оригінальні маски 10 цінних нагород. Окрім цього роздадуть менші нагороди в конкурсі т. зв. мушок, для найкраще наліпленої мушки у пань і конкурс „шупаків", для панів, що матимуть якнайбільший успіх. В окремій кімнаті буде „Музей особливостей". Забава відбудеться у салях „Народнього Дому". Запрошення можна діставати у крамниці „Українського Народнього Мистецтва" Косцюшка ч. 1.

— **Правдива правда про чортківську офензиву.** В статті під цим заголовком („Діло" ч. 31) зайшли три друкарські помилки, які справляємо. На ст. 5. у II. шп. рядок 19 здолу пропущено слово „причинився"; на ст. 6. І. шп. ряд. 29 здолу пропущено дату „9. червня 1919", а в II. шп. рядок 10 згори замість „задумами" має бути „задуманим".

— **Наша Служба Божа в радіо.** В середу 12. ц. м., у свято Трьох Святих, трансмітуватиме львівське радіо нашу Службу Божу з Успенської церкви. Початок точно в год. 10. Після евангелії виголосить проповідь Е. Митрополит Кир Андрей. По Службі Божій, з огляду на роковини коронування папи Пія XI., відспіває хор многоліття і папський гимн.

— **Вийшли на волю.** Із вязниці в Бережанах випустили Михайла Возняка і Гриця Безкоровайного, із Потока бережанського повіту, арештованих під замітом приналежности до ОУН. Слідство проти обох припинено.

— **За обнижку цін трамваю, світла і газу.** В салі „Сокола Матери" у Львові відбулося минулої неділі віче громадян урядничого, промислового і робітничого світа, щоби запротестувати проти надмірних оплат за електрику, газ і трамвай. У виголошених промовах вказувано на зрозумілий факт, що управа м. Львова, не зважаючи на виразний натиск центральної влади і на подешевлення скрівців, задержала дотеперішні ціни за електрику, газ, трамвай і т. д., викликуючи загальне обурення мешканців. Принято резолюції, в яких заждано відповідного обниження трамваєвих оплат і цін електрики та газу. Вибрана делеґація доручила ці резолюції інтересованим чинникам.

— **Реемігранти із Франції.** Крізь Познань переїхало поверх 2.000 польських реемігрантів із Франції. Були між ними й вдови з дітьми, яких

батьки померли підчас подій у Франції. Реемігранти, що в останніх часах були безробітними, походять переважно із східних воєвідств.

— **Гостра зима** запанувала нарешті над північною і середущою Европою. Хвилі полярного льодового повітря перемогли врешті південнозахідні вітри, що приносили досі лагідну морську температуру. В понеділок раном термометер у Львові показував 14 ст. нижче зера, в долі 16 ст. В північних сторонах Польщі температура ще нижча. У Швеції мороз доходить до 40 ст. при одночасних завирюхах. Під Москвою вихор ухопив хлопця, що вийшов із хати, поніс у поле, де він погиб. Але — із Криму повідомляють одночасно, що там цвитуть овочеві дерева і настала вже весна.

— **Сумна подія.** До головного шпиталю у Львові привезли лікаря д-ра Бронислава Овчарського, що зажив отрути з наміром самогубства. Стан його дуже важкий. Причиною були матеріяльні клопоти наслідком невдачних фінансових трансакцій.

— **Причини ненормальної зими.** Визначний французький фізик, проф. Д'Арсонваль заявив з приводу теперішньої зими, що ненормальні зміни в температурі слід пояснити передовсім захитаною електричною рівновагою або змінами йонізації повітря. А причиною електричної нерівноваги є передовсім хвилі радіотелеграфії, що зрештою викликує у нервових осіб, головно жінок, почування неспокою. Робітні лікарської метеорольогії, що находяться в кількох місцях у Франції, стараються прослідити зміни в йонізації атмосфери, що може причиниться до вияснення незвичайних явищ природи.

— **Ограбили ветеринаря.** До села Святе пов. Ярослав приїхав перед кількома місяцями в урядовій справі ветеринар із Радимна, С. Соляк. Коли пізним вечором вирушив додому, по дорозі візник перевернув віз і ветеринар упав до рова. Одночасно зпоза дерева вискочило двох людців і разом з візником побили ветеринаря та зрабували йому гроші. Поліція арештувала двох парубків, Бараха і Гайльбаха, які разом з візником Середою будуть відповідати за грабунок перед судом присяжних у Перемишлі.

— **Краєва хроніка.** Біля Хоржова згоріла стодола, в якій ночували бездомні люди. Пожежна сторожа добула з вогню одного трупа і шестеро людей, з яких четверо тяжко попеклося. — В селі Любачині пов. Лунинець на Поліссі помер господар Андрій Дубович, проживши 100 літ. — В Долині під Сяноком згорів паровий тартак. Вогонь знищив машини і багато деревного матеріялу.

— **З Польщі.** Портове місто Гдиня, що тому десять літ було ще селом, має нині 80 тисяч мешканців. — У Варшаві появилися у великій скількости фальшиві доляри, привезені з Америки. — Поліція придержала циганку Вероніку Ягоду, якій відобрала 10-літнього хлопця, невідомого походження. Арештована каже, що хлопця купила за 100 зол. — На дорозі під Варшавою знайшли великий куфер із четверома дітьми, які покинув безробітний Ян Масляк.

— **Каторга християн на Сибірі.** Швайцарський щоденник „Курер де Женев“ подав оповідання втікача із Совітської Росії, православного священника Медведева, якому вдалося втекти із примусових робіт на Сибірі до Манджурії. В 1923 р. його заслали на Сибір за те, що займався релігійним вихованням дітей у своїм селі. Разом з ним було на примусових роботах понад 3.000 християн, засуджених за подібні „провини“. Життя тих нещасних засудженців, що працювали при будові залізниці Байкал—Амур, це справжнє пекло. Вязні сплять на морозі в неогрітих вантажних вагонах, їдять обидні харчі, вмирають десятками від виснаження. В цьому таборі Медведев стрічав архиерея Матея з Вороніжа, 24 вищих достойників православної церкви і багатьох духовних, які падучи при праці і добуваючи останки сил, вели жахливе життя каторжників. Після ріжних труднощів і пригод Медведев утік до Манджурії.

— **Катастрофа на озері.** Після сильної бурі на озері Ладога відорвалася величезна крига, на якій находилося 37 фінських рибалок з 11 кіньми. Поміч, яку незабаром зорганізовано, вратувала покищо 5 рибалок і 5 коней. Інші попливли з водою.

— **Боротьба з ворогами женячки.** Італійський уряд рішив підвищити кавалерський податок. Як відомо, кожний італієць, який до 25-го року життя не оженився, платить окремий податок у висоті 150 лірів річно, до якого дораховують ще 70 прц. додатку до доходового податку. Тепер міністерство скарбу підвищує процентову стопу при обчислюванні кавалерського податку. Все те, щоби побільшити число подруж і приспішити приріст населення.

— **Трансфузії звіриної крови у людей.** Інститут трансфузії крови в Москві переводить від кількох років трансфузії звіриної крови у пацієнтів. М. і. козячої крови вживали при шлункових недугах, ревматизмі суглобів і анемії. Висліди тих досвідів були добрі. Вилічено напр. одного пацієнта, що мав чираки у шлунку. Подібні досліди будуть робити в інших медичних інститутах. У Франції роблять трансфузії звіриної крови від 1928 р.

— **Професори не хотять присягати.** Недавно зібралися предсідники і канцлери 400 американських „каледжів“ в готелі Розевелт, щоби заняти становище супроти заведення примусової присяги при обнятті становища професора у високій школі. Д-р Вристон, предсідник Лоренс Каледж в Апплтон, Висканзин, пригадав, що закон про присягу льояльности переведений уже в 26-ох стейтах, а на його думку це є „символ інтелектуального примусу“. Як причину переведення такого закону подав д-р Вристон страх перед комуністичною язвою у школах. Підозрівають просто вчителів, що вони комуністи і думають, що присяга перешкодить поширенню комунізму. Це невірне — думає Вристон, навпаки, це викликує обмеження академ. свободи, здібніші професори наражуються на втрату посад, на їх місце можуть прийти некваліфіковані, через що впаде престіж науки. Крім того такі закони нагадують фашизм, який починає в Америці поширюватися.

— **Ріжні вістки.** Підчас сильної завирухи на острові Сахаліні розбився совітський військовий літак, причому погибли три летуни. Згинули теж дві особи з експедиції, що вибралася шукати за літаком. — Подорожний, що вернув із Совітської Росії і їхав крізь Краснодар (давніше Екатеринодар) оповідає, що православний собор у цьому місті большевики переміняли на склад збіжа. — В Торіні згорів після вистави театр, один з найстарших в Европі, бо побудований перед 200 роками. — У графстві Гертофрд, в англійському Голівуд вибухла велика пожежа і знищила більшу частину кінематографічних заведень. — Англійський летун Томі Розе перелетів з Льондону до Капштату в південній Африці в часі 3 днів 17 годин і 53 мінут, побивши рекорд Молізона, який зужив на цю саму дорогу часу на 13 годин довшого.

— **Комітет віднови церкви в Брюховичах** коло Львова складає отсим прилюдну подяку за жертви, зложені отсими установами й особами: Митрополича Консисторія 200 зол., Т-во св. Петра 200 зол., Земельний Банк Гіпотечний 50 зол., Повітова Рада у Львові 50 зол., Інститут Народнього Дому 30 зол., Ревіз. Союз Українських Кооператив 25 зол., Учительська Взаїмна Поміч 20 зол., Т-во „Дністер“ 15 зол., „Суспільний Промисл“ 10 зол., Т-во „Карпатія“ 10 зол., фірма „Елеґант“ 10 зол., друкарня „Бібльос“ 5 зол., Ставропігійський Інститут 5 зол., урядовці Земельного Банку Гіпотечного 18.45 зол. і о. мітрат Ол. Базюк 10 зол. — За Комітет: **о. Степан Воробець, Микола Вербовський.**

Зі судової салі.

НАМОВЛЯВ СУДДІВ ПРИСЯГЛИХ.

У суботу 8. лютого ц. р. зізнавало ще кілька свідків згідно з актом обвинувачення. Після переслухання свідків в імени оборони адв. д-р М. Західний склав таку сензаційну заяву:

„Високий трибунале! Присяглі судді мають ось тут побіч, через коридор, окрему кімнату для своїх нарад, як теж і для перебування там підчас перерви. Вчора, на перерві, увійшов до тієї кімнати п. Ян Цьолко з Бережан і просив суддів присяглих **засудити Лапчака.** Деякі з присяглих заявили йому, що важко видати в цій справі засуд, бо вже коло 30 свідків зізнало під присягою корисно для Лапчака. Тоді п. Цьолко відповів присяглим, що ті всі свідки, це члени ОУН і склали фальшиву присягу. Нині ходив туди до кімнати присяглих п. Цьолко вдруге. Виходить у цьому процесі таке явище, що одночасно з розправою тут у салі, йде слідство там, де нема ні трибуналу ні оборони. Обороні так як і трибуналові та прокураторові йде про відкриття матеріяльної правди. Бо це є завданням цього процесу. Тому, що такі інформації п. Цьолка щодо віродостойности свідків оборони впливає на переконання й совість присяглих — іменем оборони ставлю внесок покликати як свідка і переслухати п. Яна Цьолка, щоб він ствердив, що всі ці переслухані свідки оборони є членами ОУН і є здібні скласти фальшиву присягу. На доказ цього — прошу переслухати як свідків: Павла Стравінського, функціонаря слідчої служби п. п. Ґретґеревича й адвоката д-ра Володимира Бемка“.

Цей сензаційний внесок викликав загальну констернацію та сильне враження. Трибунал по нараді відкинув внесок оборони, мотивуючи тим, що якби цей факт навіть стверджено, він не доказує, що присяглі набрали іншого переконання від того, що його мають на основі переведених доказів.

По промовах прокуратора й оборонців судді присяглі по нараді **заперечили 9 голосами вину підсудного. На цій основі трибунал видав присуд, яким увільнив Івана Лапчака** від вини і кари. Підсудного випустили на волю.

—o—

Із сцени та естради.

М. ГОГОЛЬ: *„ОДРУЖІННЯ“*, комедія на 3 дії. Український драматичний гурток ім. Карпенка Карого при державній гімназії з українською мовою навчання у Львові.

Вистава з виключною участю гімназистів і гімназисток з нагоди століття цієї комедії. Маленька сценка в руханковій салі; запрошені гості та молодь. Вступне слово про Гоголя сказав учень Пилипенко, зупинившись головно на українських прикметах творчости Гоголя та його національній психіці. Виклад був ясний, літературний, добре витолошений.

Починається вистава. У перших хвилях охоплює нас настрій, як у бідним провінціяльнім театрі, куди приходимо з обовязку. Та це враження швидко розсівається. Передовсім вражають нас стилеві костюми і декорація, пристосована до епохи. Дієві особи схарактеризовані так добре, начеб ми бачили їх на російській сцені, знають традиційний стиль. Стежимо за грою трохи недовірливо. Але за кожним реченням, жестом і мімікою акторів починаємо щораз більше цікавитись самою песою. Це знак, що забули ми за свою ролю трохи пів-офіціяльного, запрошеного гостя і входимо у настрій справжнього театрального глядача. Забуваємо, що це грають недолітки; всі вони і зверхнім виглядом і голосом і поведінкою не ріжняться нічим від дорослих. Найважніше те, що бачимо перед собою — тип кожний інакший, живий. Вони не

тексту, а грають — грають без треми, без зупинок; без чутної на салі помочі суфлера.

Бачили ми „Одружіння" не раз, не два, і в такому театрі, як Станіславського. З роками затирається спомин тієї безсмертної сатири, в якій кожне речення повне гумору, характеристики людей. Тимто досить побачити таку пєсу у відступі кількох літ, щоб зазнати давньої насолоди, байдуже, що ослабленої; спомин оживляє її.

Безсмертний Подкольосін був нерішучий, обважнілий, заляканий можливістю подружжя, як катастрофою, у дуже добрій інтерпретації (Романишин); як справжня артистка грала ролю свахи Міка Левицька; молодою красунею на відданні була добра в дикції, хоч трохи несміліва в рухах Головка; її тіткою зовсім добра Сухінська і служницею жива Стецьківна; з Кочкарева зробив виразистий тип інтриганта Козинський; бюрократичним неотесою повним темпераменту був Домазар; знаменитим моряком невдахою був Паньків; добрим претенсійним чепуруном Дибайло; комічним з вигляду слугою Дудич, добре схарактеризованим у маленькій ролі купця Гадзяк.

В організацію гуртка і вистави вложив чимало праці проф. Білинський. Увесь сценічний успіх вистави це заслуга режисерки Л. Кривіцької, що підготовляла цю пєсу з учнями із хистом, що дивує в тих, які не знали досі її режисерського таланту і з таким запалом, як тільки вона вміє. Запал цей перейшов теж і на виконавців; пєса не була шабльоновою виставою, з примусу робленою, а приємною грою та приємною наукою. Гадаємо, що „Одружіння" можна би ще повторити для учнів наших інших шкіл, які мали би добрий зразок, як повинна виглядати аматорська вистава і напевне не жаліли би проведеного вечора.

м. р.

З опери.

ОПЕРОВЕ СТАДЖІОНЕ. „СЕВІЛЬСЬКИЙ ЦИРУЛЬНИК".

Вистава першої опери із заповіджених в оперовому стаджіоне чотирьох відбулася при виповненій салі, стуженій за оперою взагалі, за оперою в доброму виконанні зокрема. Перше бажання сповнилося, друге завело. На висоті доброго виконання було лиш двоє артистів: Чаплицький у ролі Фігара і Бандровська як Розіна. Цей порядок назвищ не припадковий — бо баритон висунувся на перший плян цілого ансамблю, як своїм голосовим матеріялом, так і цілим музичним та акторським опрацюванням і виконанням. Одначе чому співак, який знаменито знає партію і з повною віртуозністю виконував чи не найважчу частину своєї партії: речитативи — чому він свою вихідну арію співав у слимачому темпі — цього не розумію. П. Бандровська була рішуче не в гуморі і настрою; це можна зрозуміти, зважнивши, що майже всю свою партію плюс концертові вкладки при „лекції музики" вона співала, будучи постійно в суперечности з.... оркестровим акомпаніяментом. Може це вивести з рівноваги найкращого співака! Очевидно вина тут не була ані по стороні незвичайно музикальної співачки, ані самої орхестри. Тенор п. Бреджі є музикальний і має симпатичний і гарний голос; оба баси — Базіліо і Бартольо — були один гірший від другого. Дириґував п. Мазуркевич.

н.

З кіна.

КІНО „ПАЛЯС": „ДІВЧА З БУДАПЕШТУ".

Як невідома нікому звичайна дівчина робить сценічну карієру про це знаємо. Знаємо теж, чому фільма вибирає звичайно на свою геройку співачку, що могла би виступати у театрі. Американські сценаристи і фільмороби показали нам куліси свого виробництва з пісеньками, балетом і клопотами режисерів. При цьому для розваги глядачів на кінці благословили якусь симпатичну молоду пару, що шукала себе довго серед ріжних перешкод і людської зависти. Все це маємо у скромнішій формі (не такій крикливій і не такій „монументальній") у тій приємній віденській комедії, де головну ролю грає Марія Еґерт. Віденці вміють творити своєрідний дискретний настрій простими сценами, де гумор чергується із щирим сентиментом. Маємо тут гарні арії, циганську музику, мадярський темперамент, легку та цікаву інтриґу, трохи природи і два знамениті комічні типи, відтворені Шлезаком і Мозером.

ДИВОГЛЯДИ.

ХТО НАПИСАВ ПОЕЗІЇ ГАЙНОГО?

Недавно вийшла в Німеччині „Антольоґія німецької поезії". Є там теж і відома поезія Гайного „Льореляй". Над нею написано „Невідомий автор". На щастя, всі знають, хто написав „Льореляй". Не виключене, що за якийсь час видасть якесь расистівське видавництво твори Гайного теж без прізвища або відступить його — іншій нації. Не інакше зробили з памятником славної французької артистки Рашель, одної з найбільших, які знав театр. Памятник стояв у Потсдамському парку; вибудували його у 1850 р. після її виступів у Берліні у королівському театрі.

МІЛІОНИ ЧЕКАЮТЬ 100 ЛІТ НА СПАДКОЄМЦІВ.

Ріжні люди, що називаються „Емерик" в Австрії, Чехословаччині та на Мадярщині думають про міліони. 100 літ тому помер мешканець малого села в Моравії Джон Емерик, що був головою товариства для розшуків золота. Він залишив заповіт, яким призначив своїх спадкоємців за 100 літ після його смерти. Тепер прийшов саме час, щоб дістати міліони. Треба тільки доказати паперами за 100 літ свій безпосередній звязок із чудаком-міліонером.

Спорт.

НОВИЙ ВИДІЛ С. Т. „УКРАЇНА.

В неділю 9. лютого в год. 11-ій передполуднем доконечено Заг. Збори С. Т. „Україна" при участи 50 членів і 10 гостей. На початку Г. Терлецький і мгр Воробець склали вияснення у справі виступу Вежбінського з попередньої неділі, після чого вибрано комісію-матку з трьох членів. По короткій нараді на внесок комісії-матки Заг. Збори через акламацію вибрали знову головою **дир. Е. Нагірного,** першим заступником голови дир. **Івана Филиповича,** другим дир. **О. Левицького.** Голова Е. Нагірний склав заяву, що вибір прийме, якщо грачі будуть грати завжди жертвенно і з посвятою. Таку заяву склав від І. дружини її капітан Мікльош. Крім того до Виділу ввійшли: Михайло Бутель, Степан Вербівський, Омелян Верхола, Степан Конашевич, інж. Іван Свірський, інж. Лісікевич, дир. Евген Чучман, інж. Зенон Охримович і Гриць Терлецький. Заступниками вибрано: Василя Дениса, Юліяна Глушевського, Михайла Ковалева, Миколу Кубішина, Теодора Федушка і Володимира Пазуняка. До Контрольної Комісії ввійшли: дир. Колтунюк, дир. Лазорко і дир. Костик.

Опісля Заг. Збори затвердили одноголосно рішення Виділу у справі відзнаки Товариства. По внесках і запитах голова замкнув Збори в год. 12.30 вполудне.

IV. ЗИМОВІ ОЛІМПІЙСЬКІ ГРИ.

НІМЕЦЬКІ ЛЕЩЕТАРКИ ЗДОБУЛИ ЗОЛОТУ І СРІБНУ МЕДАЛЮ.

В суботу 8. лютого ц. р. розіграли **жінки** другу частину альпейської комбінації, себто **слялом, на узбіччях** Ґудібергу. В альпейській комбінації німецькі лещетарки заняли не лише перші місця, але майже всі німкині висунулись на чолові місця. У **слялькомі** перемогла відома німецька лещетарка **Хрістль Кранц**, яка здобула теж найкращий час. Вислідн слялому такі: 1) **Хрістль Кранц** (Німеччина) 142,1 сек., 2) Ґразеґґер (Німеччина) 153,4 сек., 3) Штойрі (Швайцарія) 158.4 сек., 4) Пфайфер (Німеччина) 159,6, 5) Шу-Нільсен (Норвегія) 163, 4 сек., 6) Кеслер (Англія) 167,9 сек., 7) Реше (Німеччина) 168,4 сек., 8) Дибвад (Норвегія) 171,4 сек., 9) Фріда (Італія) 183,2 сек., 10) Бюлер (Швайцарія) 203,7.

На основі зїздового бігу і слялому устійнено кляcифікацію олімпійської альпейської комбінації і **признано першу золоту олімпійську медалю Німеччині завдяки Хрістлі Кранц.**

Канц. Гітлер надіслав Хр. Кранц телеграму з ґратуляціями за золоту олімпійську медалю.

Також срібну олімпійську медалю здобула німкиня Ґразеґґер, а Норвегія завдяки Шу-Нільзен мусіла вдоволитися бронзовою медалею.

Офіційний вислід альпейської комбінації жінок.

1) **Хрістль Кранц** (Німеччина) зїзд 94,12, слялом 100, комб. нота 97,06; 2) Грассеґер (Німеччина) зїзд 97,86, слялом 92,63, комб. нота 95,26; 3) Шу-Нільзен (Норвегія) зїзд 100, слялом 86,96, нота 93,48; 4) Штойрі (Швайцарія) зїзд 95,01, слялом 89,71, нота 92,36; 5) Пфайфер (Нім.) зїзд 94,66, слялом 89,04, нота 91,85; 6) Реш (Нім.) зїзд 91,70, слялом 78,77, нота 88,74; 7) Дибвад (Норвегія) зїзд 91,69, слялом 80,10, нота 85,90; 8) Кесслер (Англія) зїзд 83,31, слялом 84,63, нота 83,97; 9) Піннінг (Англія) зїзд 93,03, слялом 71,34, нота 82,19; 10) Бюлер (Швайцарія) зїзд 86,58, слялом 71,16, нота 78,87.

ГАКІВКОВІ ЗМАГАННЯ.

В суботу відбулися гаківкові змагання:

ПОЛЬЩА — ЛАТВІЯ 9:2 (1:0, 4:0, 4:2). Поляки перевищали лотишів під кожним оглядом і тому легко вирішили перемогу у свою користь. Суддювали: Лятор і Шмідт.

КАНАДА — АВСТРІЯ 5:2 (4:0, 1:2, 0:0). Австрійська дружина грала дуже добре, деякі змагуни дорівнювали навіть канадійцям. Справді канадійці перевищали австрійську дружину, але не могли вже виграти цих змагань високоциферно, хоч дуже цього хотіли. Суддювали: Льовк і Кравц.

АНГЛІЯ — ЯПОНІЯ 3:0 (2:0, 0:0, 1:0). Англійці були сильніші фізично і перевищали теж технікою. Одначе японські змагуни грали з таким завзяттям, що англійці не могли здобути більше воріт. Суддювали: Жакет і Брави.

ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА — МАДЯРЩИНА 3:0 (1:0, 1:0 1:0). Чеські змагуни були сильнішою дружиною, кращою технічно і тому перемогли. Чехи мали до кінця перевагу. Суддювали: Льовк і Брави.

ІТАЛІЯ — ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ 2:1 (0:0, 0:0, 1:1 1:0). Змагання закінчились невирішеним вислідом. Дві перші терції минули без здобуття воріт. Американці були кращі, але не вдалося їм здобути воріт. Щойно в третій терції у 9 хв. американець Ґарісон здобув ворота, але в останній хвилині італієць Сучіні вирівняв. Тому змагання продовжено двічі на 10 хвилин, третій раз на 5 хвилин і щойно за четвертим продовженням на 5 хвилин італійці здобули перемогу.

ФРАНЦІЯ — БЕЛЬГІЯ 4:2 (1:0, 0:1, 0:0, 1:1, 2:0). Ці змагання теж закінчились ремісовим вислідом; тому їх продовжено. Щойно тоді французи вирішили змагання у свою користь.

НІМЕЧЧИНА — ІТАЛІЯ 3:0 (1:0, 1:0, 1:0). Німці мали ввесь час перевагу. На змаганнях був присутній мін. Ґебельс і мін. Гес та Розенберг.

НОВИЙ УСПІХ НІМЕЦЬКИХ ЛЕЩЕТАРІВ.

На узгірях Ґудібергу мужчини розіграли в неділю другу частину альпейської комбінації, себто слялом (перша частина, себто зїздовий біг, відбувся у пятницю). Змаганням приглядалося коло 60 тисяч видців. Увесь час перевагу мали німецькі лещетарі, два з них висунулись на чолові місця. У слялькомі стартувало 50 змагунів, які репрезентували 20 націй. На трасі, довгій на 800 метрів, було 35 воріт. Цілу трасу переїзджали лещетарі двічі. По першім зїзді скреслено з лісти 24 найслабших лещетарів. Знамениті зїзди Пфніра дали йому перемогу не лише у слялькомі, але й висунули його також на чоло кляcифікації в альпейській комбінації.

Кляcифікація у слялькомі така: 1) **Пфнір** (Німеччина) 146,6; 2) Лянчнер (Нім.) 152,5; 3) Але (Франція) 157,3; 4) Рудольф Кранц (Нім.) 167,5; 5) Вердле (Нім.) 168,7; 6) Рууд (Норвегія) 169, 7) Саротелі (Італія) 169,4; 8) Дуранче (Злучені Держави) 173,3; 9) Коннінґен (Норвегія) 173,6; 10) Ляфорґ (Франція) 173,7. Відомий польський лещетар Бронислав Чех знайшовся щойно на 19. місці, Зайонц на 25., Вайшек на 35.

Офіційний вислід альпейської комбінації.

1) **Пфнір** (Нім.) 99,25 точок; 2) Лянчнер (Нім.) 96,25; 3) Але (Фр.) 94,96; 4) Рууд (Норв.) 93,38; 5) Вердле (Нім.) 91,16; 6) Кранц (Нім.) 91,03; 7) Сертереллі (Італ.) 90,39; 8) Коннінґен (Норв.) 90,06; 9) Фоссем (Норв.) 88,12; 10) Дуранче (Зл. Держави) 87,74.

Норвежський лещетарський мистець Бірґер Рууд виказував велику відвагу, зате німецькі змагуни були найкращими й непоборними техніками.

Підчас перерви у слялькомі пописувався у сміливими летами над Альпами на літаку відомий німецький летун Удет.

ПІВФІНАЛ У ГАКІВЦІ.

В неділю відбулися такі гаківкові змагання:

ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА — ФРАНЦІЯ 2:0 (0:0, 1:0, 1:0). Гра була дуже гостра. Суддювали: Коайє і Брави.

АВСТРІЯ — ЛАТВІЯ 7:1 (4:0, 0:0, 3:1). Австрійські змагуни мали весь час перевагу, але перетомлені боротьбою з канадійцями в суботу не могли здобутись на кращу гру. Суддювали: Ректорік і Ляйневебер.

НІМЕЧЧИНА — ШВАЙЦАРІЯ 2:0 (0:0, 2:0, 0:0). Змагання були дуже завзяті. Суддювали: Тард і Бравн.

Кінцевий стан табелі в поодиноких групах такий:

Група А:

1) Канада	3 гри пкт. 6:0 від. вор. 24:3
2) Австрія	3 гри пкт. 4:2 від. вор. 11:7
3) Польща	3 гри пкт. 2:4 від. вор. 11:12
4) Латвія	3 гри пкт. 0:6 від. вор. 3:31

Тому до півфіналу входять: Канада й Австрія.

Група Б.:

1) Німеччина	3 гри пкт. 4:2 від. вор. 5:1
2) Америка	3 гри пкт. 4:2 від. вор. 5:2
3) Італія	3 гри пкт. 2:2 від. вор. 2:2
4) Швайцарія	3 гри пкт. 2:4 від. вор. 1:5

До півфіналу входить Німеччина й Америка.

Група В.:

1) Чехословаччина	3 гри пкт. 6:0 від. вор. 10:0
2) Мадярщина	3 гри пкт. 4:2 від. вор. 14:5
3) Франція	3 гри пкт. 2:4 від. вор. 4:7
4) Бельгія	3 гри пкт. 0:6 від. вор. 2:20

До півфіналу входить Чехословаччина і Мадярщина.

Група Г.:

1) Англія	3 гри пкт. 4:0 від. вор. 4:0
2) Швеція	3 гри пкт. 2:2 від. вор. 2:1
3) Японія	2 гри пкт. 0:4 від. вор. 0:5

До півфіналу входять Англія і Швеція.

Цікаве те, що відпала Швайцарія, яка в попередній Олімпіяді здобула Мистецтво; Польща теж відпала.

БОБСЛЕЙОВІ ЗМАГАННЯ.

Тому, що бобслейовий тор ще досі непридатний до перегонів, Олімпійський Комітет рішив відложити змагання на останні дні Олімпіяди.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

BULLETIN MENSUEL DE RENSEIGNEMENTS ECONOMIQUES ET SOCIAUX. Rome, janvier 1936. A. XXVII. № 1.

SLOVANSKY PREHLED, sbornik pro poznavani politickeho, socialniho a kulturniho života slovanskych statu a narodu. Praha, leden 1936. R. XXVIII. Cis. 1.

MORZE. Warszawa, luty 1936. R. XII. № 2

PLON. Chorzów, luty 1936. R. III. № 2.

PŁOMYK, tygodnik dla dzieci i młodzieży. Warszawa, 3. lutego 1936. R. 20, № 21.

MAŁY PŁOMYCZEK, tygodnik dla dzieci szkół miejskich i wiejskich. Warszawa, 3. lutego 1936. R. 20. № 21.

Листування Редакції.

„Чорний Крук“: Відобрати негайно важний лист в Стрию під відомою адресою.

ОГОЛОШЕННЯ

За змісти оголошення редакція не відповідає.

Театри

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

Стрий:
11. II. „Лев в Абісинії“.
12. II. „Гори говорять“.

Дрогобич:
13. II. „Дівча з Маслосоюзу“.
14. II. „Остання пісня“.

З Дрогобича іде театр до Трускавця, Густьнович і Східниці.

Великий Міський Театр.

Вівторок, 11. II. год. 8. веч. Опера „Ріголетто“.
Середа, 12. II. год. 8. веч. Аб. 10. „Пер Гінт“.

Театр Ріжнородностей.

Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Амфітріон“, „Тайни Пекаву“.
АТЛЯНТИК: „Марія Башкірцева“.
ВАНДА: „Шпіон ч. 13“, „Чар віденського вальса“.
ГРАЖИНА: „Кохаю всі жінки“ (І. Кепура).
КАСІНО: „Мельодія великого міста“.
КОЛІСЕЙ: „Всі люди вороги“, ревія: „Що люблять жінки“.
КОПЕРНИК: „Катеринка“ (Фр. Галь)
МАРУСЕНЬКА: „Катеринка“ (Фр. Галь).
МІРАЖ: „Московські ночі“, „Бастер як манекін“.
МУЗА: „Сон літньої ночі“ на осн. Шекспіра.
ПАН: „Фліп і Флап як індійські піхотинці“, „Віденські ночі“.
ПАКС: „Петрусь“ із Фр. Галь.
ПАЛЯС: „Дівча з Будапешту“.
РАЙ: „Мушу бути молодий“.
СВІТ: „Юдка“.
СТИЛЕВЕ: „Наше сонічко“ (Шерлі Темпль) і ревія.
ТЕАЧА: „Ф. 13. Ескадрона юнаків“.
ТОН: „Ебина армія“ (комедія).
ТІХА: „Все для перемоги“ й ревія.
ХИМЕРА: „Бури над світом“.

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)
Аія — Аннам, Сіям.

Закордонне радіо.

Вівторок, 11. лютого 1936.

Відень (506,8) 12.00 Концерт, 15.20 Концерт для дітей — скр. і форт., 17.20 Солісти — альтавка, форт., 18.00 Оповідання для всіх, 20.00 Карнавал у Відні — вес. муз. вид. (муз. спів), 22.10 Сп. ресітал. **Братислава** (298,8) 17.50 Два фортепіяни, **Брно** (325,4) 18.30 Пісні Індіяна, 21.20 Концерт клюбу моравських композиторів, **Мор. Острава** (269,5) 17.35 Спів, 18.10 Нім. вид. — арії, романси, 19.40 Шлеські нар. пісні, **Прага** (470,2) 12.35 Сальон. музика, 17.20 Грецькі пісні, 18.20 Твори Корнанта (Франк Свобода спів), 20.50 Концерт, **Париж** (1648) 19.15 Концерт, 17.00 Спів, 21.45 Берлінже — словно-муз. вид. **Білгород** (437,3) 16.30, 20.30 Спів, 19.50 Скрипка, **Берлін** (356,7) 14.15 Весела вечірка, 16.00 Живучі композитори — концерт солістів, форт. тріо, 17.00 Форт. музика на 4 руки. **Кенігсвустергавзен** (1571) 16.00 Популярна музика, 17.50 Соната а-дур Шуберта, 20.10 Танк. музика, **Ляйпціг** (382,2) 16.20 Концерт солістів — скрипка, віольончеля, **Мінхен** (405,4) 14.00 Популярна музика, 16.50 Авдиція для любителів скр. музики, 17.10 Спів, **Будапешт** (549,5) 12.05 Вок. концерт, 18.30 Сп. ресітал, 19.10 Концерт, 22.40 Концерт оп. орхестри, **Мілано** (368,6) 11.30 Популярна музика, 20.35 „Сирано де Бержерак“ оп. Альфано, **Рим** (420,8) 12.30 Вибір пісеньок, 17.15 Танк. музика, 20.35 Симф. концерт.

Середа, 12 лютого 1936.

Відень (506,8) 16.45 Сучасні австр. композитори, 19.35 Симф. концерт, 22.10 Концерт. **Кошиці** (259,1) 16.00 Концерт, 20.15 Пісні гірських водоцюг, **Мор. Острава** (293,5) 18.00 Нар. пісні, 19.45 Легка музика, **Прага** (470,2) 11.05 Що давніше співала Прага, легка музика, 20.05 Концерт, **Париж** (1648) 13.15, 18.30 Концерт, 21.45 „Ревізор“ комедія Гоголя, **Білгород** (437,3) 13.15 Пісні, 16.20 Концерт, **Берлін** (356,7) 8.30 Музика, 14.15 Популярні мельодії, 16.45 Граємо та співаємо, 20.44 Концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика 18.00 Пісні на альт у супр. альтівки, спів, **Ляйпціг** (382,2) 16.30 Нім. пісні (Рольсопр.), 22.40 Твори Вольф-Феррарія, **Мінхен** (405,4) 20.45 Нар. музика, **Будапешт** (549,5) 13.30 Концерт, 18.30 Легка музика, 20.10 Концерт орх., **Мілано** (368,6) 11.30 Радіо, 19.00 Легка музика, 20.35 Камер. концерт, скрипка, форт., **Рим** (420,8) 13.10 Концерт орх., 20.35 „Любовний напиток“ оп. Доніцетія.

Львівське радіо.

Вівторок, 11. лютого 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудн. денник, 12.15 Авд. для шкіл, 12.30 Легка музика, 13.25 Домашнє господарство, 13.30 З ринку праці, 13.35 Легка музика з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Ріжні мельодії з гр. пл., 16.00 Скринька ПКО., 16.15 Зимові настрої — концерт, 16.45 Вся Польща співає, 17.00 Великі та дрібні винаходи: Думаючі машини, 17.15 Ресітал альтовіоліста Шидеського в супр. фортепіяну, 17.50 Куток мови, 18.00 Олімпіяда теворів, 18.30 Технічна скринька, 18.40 Сільва рерум, **18.4 Хор солістів при консерваторії муз. т-ва під дир. Юр. Кулачковського — Українські обрядові пісні**, 19.00 Бідермаєр у Львові — діяльог, 19.20 Реклям. концерт, 19.35 Спорт. вістки, 19.40 22.30 Репортаж із Гарміш-Партенкірхен, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Симф. концерт — орх., фортеп.; у перерві ок. 20.50 Веч. денник, із сучасної Польщі, 22.35 Лікувальне пристосування вітамін (гутірка для лікарів), 22.50 Легар: Серенада — Фріц Крайзлер із гр. пл., 22.53 Літературні хвилини, 23.10 Танкова музика з гр. пл.

Середа, 12. лютого 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл **10.00 Богослуження з Успенської Церкви у Львові**, 11.57 Сигнал часу, 12.04 Полудневий денник, 12.15 Гутірка: Домашня бібліотека, 12.30 Велике попурі з мельодій Ів. Штравса, 13.25 Домашнє господарство, 13.30 Концерт бажань, 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Великі артисти у звуковику, з гр. пл., 16.00 Велика країна на малих островах — Англія, гутірка для ст. дітей, 16.20 Евг. Гесенс: Концерт на обой з фортепіяном, 16.45 Гутірка музика зі слухачем радія, 17.00 Краса нашої провінції, 17.20 Шлеські пісні, 17.50 Огляд закорд. гумору, 18.00 Репортаж із Гарміш Партенкірхен, 18.30 Літер. нарис, 18.45 Пучіні: „Манон Леско“ з гр. пл., **19.00 Сучасна українська різьба, відч. Серг. Литвиненка**, 19.20 Реклям. концерт, 19.35 Репортаж із Гарміш-Партенкірхен, 19.50 Актуальний репортаж, 20.00 Авдиція в честь марш. Пілсудського, 20.45 Веч. денник, 20.55 Із сучас. Польщі, 21. Творчість Фр. Шопена, 21.35 Від Асника до Стафа (Еротики) 21.50 Чесна й нечесна конкуренція, 22.00 Репортаж із Гарміш-Партенкірхен, 22.35 Спорт. вістки, 22.40 Танк. музика, орх.

Радіокутик.

„ЛЬОГЕНҐРІН“ ВАГНЕРА ІЗ СТУДІЇ.

Радіослухачі почують 14. лютого год. 20.10 одну з найбільш популярних опер Вагнера „Льогенгрін“. На повстання Вагнерівського тексту до цієї опери склалися ріжні лектури: передовсім — середньовічний епос „Парсіфаль“ Вольфрама фон Ешенбаха, того самого, постать якого Вагнер ужив у свому „Тангайзері“, приносить оповідання про лицаря з роду Парсіфаля, який мусів покинути свою гарну дружину через заборонений запит. Він вернувся до святого Граяля між лицарів святої чаші.

Але вже далеко вчасніші документи свідчать про існування легенди про лицаря понадлюдського походження, що його лебідь, — пояснюваний як водяний дух, — привозить до улюбленої жінки.

Те, що Вагнер шукав тем у романтиці середньовіччя, дуже характеристичне для цілої доби романтизму XIX ст. Старі легенди, сполучені часто з релігійними віруваннями, цілком відповідають психіці й потребам того часу, який шукав зворушень у світі фантазії і темряви середньовічних замків і палат.

Вагнер зберігає ще в „Льогенгріні“ багато рис тогочасної опери, особливо великої паризької опери, звідки, походять замкнені вокальні партії, марші та інструментація. Але вже в цьому, порівняльно молодому творі Вагнера, виявляється той геній, що незадовго потім зумів запанувати над цілою Европою.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.20—5.23.

Нім. марка 1·25—1·30, фр. франки 34.90 35·10, шв. франки 171.50—172·50, фунти стерлінги 26·10—26·25, австр. шілінги 98.00—99.50, чеські кор. 19.00—20.00, рум. леї 26.00—28.00, італ. ліри 33.50—35.50.

Золото: Долари 9.02—9.07, Рублі 4.75—4·85, Фр. франки 34.40—34·80, Корони 36·20—36·80, Дукати 83.00—83.50; 1 грам золота 5.93.

Срібло: Корони 0.28, Рублі 1.20, Фльорени 0.70; 1 гр. срібла 7—8 сот.

Збіже.

Ціни льоко Львів	від — до
Конюшина черв. пр.	110.00—120.00
Кон. черв. вільна від кан.	120.00—130.00
Кон. черв. насінна вільна від кан. 96 прц.	130.00—140.00
Висівки пш. середні	9.25—9.50

Інші курси без змін.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 10-го лютого ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів.

1 кг. масла десерового бльокового без опакування . .	2·70 зол.
1 кг. масла десерового в бочках враз з опакуванням	2.74·50 „
1 кг. масла дес. експорт. враз з експортовим опакуванням дає зачет по . .	2·75 „
1 л. молока від 28. XII. 1935	0·14 „
1 л. сметани	0·75 „
1 к. яєць	3·20 „

Тенденція на масло звижкова, на молоко, сметану на яйця знижкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 10. II. ц. р. платить своїм достанцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птицярні „М. С.“ у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курки мол. товсті без остріг 1. кл.	1·05 зол.
Курки товсті з острогами 1. кл.	0.95 „
Індики, індички товсті 1. кл.	1.05 „
Пантарки товсті 1. кл.	1.15 „
Качки товщені 1. кл.	1.05 „

Приймає кури, качки, індики й пантарки в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по нижчій ціні.

Приймає нових достанців.

ОГОЛОШЕННЯ.

На домагання Суду оголошення замістимо в польській мові:

II. R. H. B. XII. 1772. Sąd okręgowy we Lwowie Wydział II handlowy jak Sąd rejestrowy w sprawie firmy: „Dnister“ Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń we Lwowie dnia 25. VI. 1935 zarządził w rejestrze handlowym wpis następującej treści: Wykreśla się prokurę Lwa Petraszewicza i Romana Konaszewicza. Do rejestru wpisano dnia 31. VIII. 1935.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.